

شماره ۸۶۴

۱۲ آذر ۱۴۰۴

شهر

شماره ۲

شهر

هیچ وقت چنین پاییز کم بارشی نداشته ایم!

رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران سازمان هواشناسی با تشریح وضعیت کم‌سابقه بارش‌ها در پاییز امسال گفت: «از نظر بارندگی واقعا پاییز بی‌مانندی است. هیچ‌وقت چنین پاییز کم‌بارشی را در دوره‌های آماری ندیده‌ایم، اکنون حدود ۷۰ روز از پاییز گذشته و بسیاری از نقاط کشور هیچ‌گونه بارشی نداشته‌اند. من که نزدیک سه دهه در هواشناسی فعالیت دارم چنین وضعی را رویت نکرده‌ام و داده‌های آماری پنج دهه گذشته هم همین را تأیید می‌کنند.»

احد وظایف بیان کرد: «این خشکسالی بسیار کم‌سابقه فقط مختص ایران نیست و کشورهای مجاور ما نیز با چنین وضعیتی روبه‌رو هستند.»

لرزم توجه هر چه بیشتر پلیس راه شهرستان

همه‌ی مخاطرات جاده‌های سیرجان

با این حال، سؤال اصلی این است: پلیس راه کجاست؟ انتظار طبیعی افکار عمومی این است که پلیس راه، به‌عنوان متولی نظم و ایمنی جاده‌ها، در چنین مسیرهایی حضور مؤثر داشته باشد. اما مشاهدات میدانی و تجربه رانندگان کاملاً خلاف این انتظار را نشان می‌دهد. در بیشتر روزهای تعطیل، وقتی سرعت‌دوستان موتورسوار بی‌هیچ دغدغه‌ای کمربندی را به صحنه نمایش حرکات خطرناک تبدیل کرده‌اند، پلیس نه حضور محسوس دارد و نه اقدامی بازدارنده انجام می‌شود. جای تعجب است که در همین جاده‌ها، همان لحظه‌ای که موتور با سرعت ۱۴۰ کیلومتر از کنار خودرو عبور می‌کند، مأمور پلیس در گوشه‌ای پنهان شده و دقیقاً چشمش دنبال عدد سرعت ماشین‌هاست. نه برای پیشگیری از حادثه، نه برای کاهش ریسک، نه برای کنترل ویراژ موتورها؛ بلکه صرفاً برای اینکه خودرویی که ۱۱۰ کیلومتر مجاز دارد، اگر ۱۲۰ شد، پیامک جریمه‌اش ارسال شود!

نمی‌توان پذیرفت که تمام انرژی پلیس صرف دیدن پنج کیلومتر سرعت اضافه شود اما چشم بر ده‌ها رفتار کاملاً مرگبار بسته بماند. آیا ۲۰ کیلومتر سرعت اضافه، ترافیکی موقت در ساعات پرخطر، و اطلاع‌رسانی شفاف از نتایج برخورد‌ها.

اگر چندین نمونه توقیف، اعمال قانون یا محدودسازی تردد اعلام عمومی شود، جامعه پیام را دریافت خواهد کرد: این مسیر جای بازی با جان دیگران نیست. اما وقتی هیچ اقدامی صورت نمی‌گیرد و تنها نتیجه نظارت پلیس، قبض‌های جریمه‌ای است که برای پنج یا ده کیلومتر سرعت بیشتر ارسال می‌شود، طبیعی است که فرهنگ خطرآفرین در این محور در سکوت رشد کند و جان افراد بیشتری را بگیرد و کی قرار است جاده سیرجان – کرمان و کمربندی‌های اطراف شهر باید از حالت «پیست غیررسمی» خارج شود.

در یک روز تعطیل، در کمربندی شرقی سیرجان، حادثه‌ای رخ داد که تلخی آن هنوز در هوای شهر مانده است. برخورد دو موتورسیکلت سنگین در این مسیر، دو جوان را که شاید تنها برای تجربه سرعت، هیجان یا لحظه‌ای رهایی از روزمرگی به جاده زده بودند، به کام مرگ کشاند. این حادثه نه اولین بود و نه – متأسفانه – آخرین خواهد بود، اگر وضع نظارت و مدیریت ترافیک در این محور همچنان به همین شکل ادامه پیدا کند. کمربندی شرقی و جاده سیرجان – کرمان سال‌هاست به پاتوق موتورسوارانی تبدیل شده که در روزهای تعطیل با موتورهای سنگینشان از سیرجان و شهرهای اطراف به این مسیر می‌آیند. مسیر خلوت، آسفالت مناسب و نبود نظارت مؤثر سبب شده این جاده برای آنان حکم پیست غیررسمی را داشته باشد؛ جایی که ویراژ، سرعت‌های غیرمجاز، تک‌چرخ‌زدن و مانورهای خطرناک گاه ساعت‌ها ادامه پیدا می‌کند. بسیاری از رانندگان خودرو، بارها تجربه کرده‌اند که در کسری از ثانیه موتوری با سرعت سرسام‌آور از کنارشان رد می‌شود و هیچ ضمانتی نیست که لحظه بعد، از روبه‌رو یا پشت‌سر، حادثه‌ای رقم نخورد.

نقش پلیس در این میان کلیدی است؛ زیرا تنها با برخورد قانونی و قاطع است که می‌توان از تکرار این تخلفات خطرناک جلوگیری کرد.

ماجرای موتوری‌ها در جاده!

جان‌هایی که از دست می‌روند قابل بازگشت نیستند، اما می‌توان از تکرار مرگ جلوگیری کرد. سیرجان شهری درحال توسعه است و نمی‌تواند هر هفته شاهد حوادثی باشد که دلیل اصلی آنها نه کمبود امکانات، نه نقص فنی جاده، که صرفاً نبود نظارت و بی‌عملی است. سرانجام باید گفت: برخورد دو موتورسوار در کمربندی شرقی یک هشدار است. هشدار برای اینکه اگر پلیس راه همچنان در گوشه جاده پنهان بماند و تنها مترصد افزایش پنج کیلومتری سرعت خودروها باشد، باید منتظر حوادث تلخ بیشتری باشیم. مردم از پلیس امنیت نخواهند، نه فقط پیامک جریمه. این مطالبه‌ای ساده، منطقی و کاملاً قابل اجراست لایه شرط آنکه اراده‌ای واقعی برای حفظ جان انسان‌ها وجود داشته باشد.

رانندگان متخلف احساس می‌کنند هیچ مانعی برای ادامه رفتار خود وجود ندارد و بنابراین تخلف را تکرار می‌کنند. دوم اینکه حس ناامنی در میان مسافران افزایش می‌یابد و اعتماد مردم به عملکرد نهادهای انتظامی کاهش پیدا می‌کند. سوم اینکه در صورت وقوع حادثه، هزینه‌های مالی و جانی جبران‌ناپذیری به بار می‌آید؛ حادثی که می‌توانست به‌راحتی با اجرای چند قانون ساده پیشگیری شود.

از سوی دیگر، باید به این نکته نیز توجه کرد که صنایع منطقه معدنی و شرکت‌های حمل‌ونقل مرتبط با آن نیز مسوولیت دارند. بسیاری از این تریلی‌ها بارگذاری خود را در محدوده همین صنایع انجام می‌دهند و هنگام خروج از محوطه، هیچ نظارتی بر نحوه‌ی مهار بار آن‌ها وجود ندارد. در حالی که اگر شرکت‌های باربری و صنایع بزرگ ملزم شوند بازگیری را تنها با رعایت استاندارد انجام دهند، پخش قابل توجهی از این مشکل حل خواهد شد. ترافیک سنگین این جاده، به ویژه در ساعات کاری و هنگام جابه‌جایی بارهای صنعتی، احتمال وقوع حوادث را چند برابر می‌کند. وجود پیچ‌ها، سرعت‌گیرها و مسیرهای فرعی نیز شرایط را دشوارتر می‌کند. با این وجود، بی‌توجهی به حمل‌ونقل ایمن بار، جاده‌های شلوغ را به جاده‌ای خطرناک تبدیل کرده است. این وضعیت نه تنها جان رانندگان خودروهای سواری، بلکه خود رانندگان کامیون‌ها را نیز تهدید می‌کند. سقوط یا جابه‌جایی ناگهانی بار می‌تواند تعادل خودروهای سنگین را برهم بزند و به واژگونی منجر شود.

راهکار برون‌رفت از این وضعیت روشن است. پلیس راه باید با جدیت بیشتری به موضوع ایمنی بار خودروهای سنگین ورود کند. توقف و جریمه خودروهای متخلف، ابلاغ تذکرات جدی به شرکت‌های باربری، و اجرای طرح‌های ضربتی برای کنترل محور از جمله اقدامات ضروری است. همچنین لازم است استانداردهایی مشخص برای حمل ضایعات میلگرد تدوین و اجباری شود. نصب تورهای محافظ فلزی، استفاده از تسمه‌های مقاوم و نظارت دقیق بر نحوه چینش بار از جمله الزاماتی است که باید اجرایی گردد.

در جاده‌های شهرستان سیرجان بار ضایعات میلگرد را بدون هیچ‌گونه حفاظ، پوشش یا مهار ایمن حمل می‌کنند. در بسیاری از جاده‌های کشور، حمل چنین بارهایی تنها با رعایت استانداردهای مشخص و نصب حفاظ و تورهای محافظ مجاز است. اما در جاده معدنی این قواعد تقریباً نادیده گرفته می‌شود. کافی است چند دقیقه در کنار جاده بایستید تا تریلی‌هایی را ببینید که بار میلگرد با ضایعات آهن را بدون هیچ محافظی روی یکدیگر ریخته‌اند و در سرعت‌های بالا عبور می‌کنند. میلگردهای تیز و سنگین در لبه بار قرار گرفته و با کوچک‌ترین ترمز ناگهانی، تکان شدیدی را انحراف از مسیر، احتمال سقوط آن‌ها بسیار زیاد است.

این وضعیت فقط یک تخلف ساده نیست؛ بلکه تهدیدی جدی برای امنیت جاده‌ای محسوب می‌شود. تصور کنید خودرویی سبک پشت سر چنین کامیونی در حرکت است. اگر حتی یک قطعه کوچک میلگرد از روی بار به پایین بیفتد، می‌تواند منجر به سوراخ شدن بدنه خودرو، ترکیدن شیشه‌ها و حتا بروز تصادفات مرگبار شود. بسیاری از رانندگان از تجربه لحظات دلهره‌آوری سخن گفته‌اند که مجبور شده‌اند با سرعت از کنار این خودروها عبور کنند یا با تغییر مسیر ناگهانی از افتادن احتمالی ضایعات جان خود را نجات دهند. با وجود این، هیچ اقدام جدی برای جلوگیری از ادامه این روند صورت نگرفته است.

یکی از مهم‌ترین پرسش‌هایی که در این میان مطرح می‌شود، نقش پلیس راه و نهادهای نظارتی است. انتظار طبیعی از پلیس راه این است که بر تردد خودروهای سنگین در محورهای پرتردد نظارت داشته باشد و از وقوع تخلفات خطرناک جلوگیری کند. اما گزارش‌ها و مشاهدات مردمی نشان می‌دهد که این نظارت در جاده گل‌گهر بسیار ضعیف است. بسیاری از رانندگان می‌گویند بارها دیده‌اند که این کامیون‌ها از مقابل ایستگاه‌های پلیس عبور می‌کنند، بدون آنکه مورد توقف یا بررسی قرار گیرند. برخی حتا معتقدند که این وضعیت برای مسوولان نظارتی عادی شده و برخوردی با آن صورت نمی‌گیرد.

این بی‌توجهی پیامدهای خطرناکی دارد. نخست اینکه

گزارش تصویری دیدار تیم فوتسال گهر زمین و مس سونگون ورزقان

دیدار حساس تیم فوتسال شرکت معدنی و صنعتی گهرزمین و تیم مس سونگون ورزقان عصر امروز در سالن امام علی(ع) سیرجان برگزار شد. این مسابقه در فضایی پرشور و با حضور گسترده مردم خوب سیرجان دنبال شد و تیم گهرزمین موفق شد با نتیجه ۳-۲ بازی را به سود خود به پایان برساند.

حمایت تماشاگران حاضر در سالن، جلوه‌ای ویژه به این دیدار بخشید و لحظات ثبت‌شده از جایگاه تماشاگران، بازتابی از همراهی و انرژی این حضور پرشور است.

